

Wesołego Alleluja!

**im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego
Prymasa Tysiąclecia**

ul. Rolna 27 tel.29 7602280/81 fax.29 7602285
www.dps-ostroleka.pl email:dps@dps-ostroleka.pl,
sekretariat@dps-ostroleka.pl

Numer 01/2012

Kwiecień 2012 r.

**Jasełka w DPS
styczeń 2012**

**Spotkanie
Środowiskowych Domów
Samopomocy
styczeń 2012**

**11 luty 2012r.
Światowy Dzień Chorego
w DPS**

**IX Kabaretowe Obryckie Spotkania
Artystyczne Domów Pomocy Społecznej
„KOSA 2012” luty 2012**

**Bal Karnawałowo -
Walentynkowy -
luty 2012**

**Dzień Kobiet
8 marca 2012**

Symbolika świąt Wielkanocnych

Wielkanoc nazywana inaczej Paschą lub Wielką Niedzielą jest najważniejszym i jednocześnie najstarszym świętem chrześcijańskim. Mimo tego, że bardzo uroczysto obchodzimy też Święto Bożego Narodzenia to właśnie w czasie Wielkanocy wypełnia się najważniejsza tajemnica naszej wiary i stąd tak wielka waga tych świąt. Wielkanoc jest pamiątką męki i zmartwychwstania Chrystusa; na całość świąt składają się: Niedziela Palmowa - rozpoczynająca uroczystości Wielkiego Tygodnia, Triduum Paschalne obejmujące Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielką Sobotę oraz Niedziela Zmartwychwstania. Z Wielkanocą związany też jest Wielki Post, poprzedza on święto, trwa 40 dni i rozpoczyna się Środą Popielcową. Inne święta związane z wielkanocnymi uroczystościami to Wniebowstąpienie Pańskie, Zesłanie Ducha Świętego, Boże Ciało i inne.

Wyznaczenie daty Wielkanocy od zarania chrześcijaństwa było przedmiotem sporów. W końcu, w 325 roku na Soborze Nicejskim, ustalono, że będzie ona świętem ruchomym - jest data przypada w pierwszą niedzielę, po pierwszej wiosennej pełni księżyca. W praktyce oznacza to, że Wielkanoc jest obchodzona między 22 marca a 25 kwietnia. Sprawę skomplikowała jeszcze reforma kalendarza: w XVI stuleciu papież Grzegorz XIII wprowadził nowy sposób obliczania dat, co spowodowało, że np. wyznawcy prawosławia, posługujący się kalendarzem juliańskim, od tego czasu obchodzą Wielkanoc w innym terminie. Wybór akurat takiej a nie innej pory roku na świętowanie Wielkanocy z pewnością nie jest przypadkowy. Wiosenne odradzanie się przyrody, budzenie się do życia roślin i zwierząt doskonale oddaje charakter tych świąt.

Święta wielkanocne obchodzone są w Polsce niezwykle uroczysto i jak chyba żadne inne związane są wieloma tradycjami i ludowymi obrzędami. Najbardziej znane i rozpowszechnione wśród wiernych to: malowanie pisanek, świecenie pokarmów, tradycja przystrajania Grobu Pańskiego, śmigus-dyngus, dzielenie się jajkiem. Istnieje też wiele lokalnych tradycji takich jak Siuda Baba, Emaus czy wieszanie Judasza. Postaram się przybliżyć niektóre z ludowych

zwyczajów wielkanocnych i opowiedzieć też o świątecznej symbolice.

Jak już wspomniałam okres Wielkanocy rozpoczyna się czterdziestodniowym **Wielkim Postem**, który jest swoistym przygotowaniem do świętowania. Jego pierwszy dzień to **Środa Popielcowa**. W kościołach odbywa się wtedy nabożeństwo w czasie, którego kapłan posypuje głowy wiernych popiołem na znak zbliżającej się pokuty. Pochylając się nad parafianami wypowiada słowa, które nawiązują do biblijnej Księgi Rodzaju: "prochem jesteś i w proch się obrócisz". Gest ten oznacza pokutę, uznanie marności i słabości ludzkiej kondycji a jednocześnie jest wyrazem gotowości do moralnego i duchowego odrodzenia.

W okresie Postu są też odprawiane specjalne nabożeństwa: **Droga Krzyżowa i Gorzkie Żale**, a wierni powinni w tym czasie wstrzymać się od zabaw, pościć i modlić się.

Dzisiejsze zasady, jakie obowiązują w czasie trwania Wielkiego Postu są jednak o wiele łagodniejsze od tych, jakie obowiązywały w dawnej Polsce. Wstrzymanie się od różnorodnych pokarmów traktowano wtedy wyjątkowo poważnie. Przez cały post jedzono jedynie kaszę, ziemniaki, żur i śledzie, do picia była lekko słona woda z dodatkiem czosnku. Dlatego po zakończeniu postu gdzieś tam obecny był zwyczaj przybijanie śledzia do drzewa na znak, że skończyło się jego panowanie na stole. Z podobnej przyczyny zakopywano w ziemi garnek z żurem lub też wręcz skorupy z potłuczonego wcześniej naczynia.

Czas **Wielkiego Tygodnia** rozpoczyna **Niedziela Palmowa**. Jest to pamiątka tryumfalnego wjazdu Chrystusa do Jerozolimy. Wjazd, któremu towarzyszyły radosne okrzyki ludzi, świadków przybycia Chrystusa do Jerozolimy. Ale jednocześnie już w tym dniu sięgamy do opisu Męki Pana, przypominając sobie to, że On na krzyżu oddał życie za nas. On bowiem wydał się za nas dobrowolnie, a nad śmiercią odniósł zwycięstwo. Patrzymy na Krzyż i dziękujemy Chrystusowi za tę miłość i za to zwycięstwo. Na pamiątkę tamtych dni w kościołach święci się palmy, nabożeństwu towarzyszy odczytany lub odśpiewany tekst Męki Pańskiej według przekazu ewangelicznego.

Następnie nadchodzi liturgia **Wielkiego Czwartku**, jest ona pamiątką Wieczery Pańskiej - upamiętnia moment przeistoczenia chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa, czyli ustanowienie Najświętszego Sakramentu. Ważnym elementem wielkoczwartkowej liturgii jest też obmycie przez kapłana nóg dwunastu starcom. Msza Święta Wieczery Pańskiej przypomina nam, co się wydarzyło w Wieczerniku w Jerozolimie przed Męką Pana. To przypomnienie tego, że nie można oddzielać udziału we Mszy Świętej od realizacji fundamentalnego prawa danego uczniom Chrystusa, a więc prawa miłości. Jest czymś, co powinniśmy sobie ciągle na nowo przypominać.

Wielki Piątek jest najsmutniejszym dniem wielkanocnej liturgii. Obchodzony jest na pamiątkę śmierci i pogrzebu Chrystusa. Wierni odwiedzają grób Chrystusa w kościołach, czas wypełnia pełna skupienia modlitwa. Dzień adoracji Krzyża

Świętego i dziękowania Chrystusowi Panu za Jego miłość ukazaną nam w Jego ofierze, za Jego miłość „do końca”.

W dawnej Polsce, w ten dzień każdy, kto cierpiał na jakąś chorobę, bądź też chciał uniknąć zachorowania szedł do najbliższego jeziora lub rzeki i tam dokonywał kąpeli. Miało to gwarantować dobre zdrowie przez cały nadchodzący rok. Zwyczaj ten można też rozumieć jako pamiątkę przekroczenia przez Chrystusa rzeki Cedron.

Wielka Sobota to obchody Wigilii Paschalnej, ta niezwykła uroczystość związana jest obrzędami do których wykorzystuje się ogień i wodę. Najpierw rozpoczyna się liturgią światła (czyli ognia) - po zmroku ksiądz rozpala ognisko, od niego zapala paschał, który uroczyście wnosi do kościoła. W trakcie nabożeństwa następuje też modlitwa, która jest odnowieniem przyrzeczenia chrzcielnego: wyznanie wiary i wyrzeczenie się szatana. Gromadzimy się w kościołach na celebrowaniu Wigilii Paschalnej. Ona już nam mówi o tym, że Pan Zmartwychwstał. Wielka Sobota to oczywiście także święcenie pokarmów, w pięknie przystrojonych koszykach niesie się do kościoła chociaż po odrobinie dań, które będą na świątecznym stole. Wyposażenie koszyka różni się w zależności od regionu Polski. Czasem więc będą to cukrowe baranki, gdzie indziej baranki z masła, technika wykonania najbardziej charakterystycznej części święconki - pisanek też jest bardzo zróżnicowana. Oprócz pisanek niemal zawsze w koszyczku muszą się znajdować chleb, sól, chrzan, wędlina. Dawniej, w niektórych regionach istniał zwyczaj, że do święcenia w wielkich torbach przynoszono dosłownie wszystkie pokarmy jakie przygotowano na świąteczny stół. Przypomnijmy raz jeszcze to świadectwo mówiące nam o tym, czym Chrystus, Zwycięzca śmierci nas obdarza. Przyjmijmy to świadectwo pozostawione nam przez Ojca Świętego Jana Pawła II i sami stawajmy się świadkami tej prawdy dla ludzi, których spotykamy na co dzień. W Orędziu Wielkanocnym w 1990 roku Jan Paweł II kierował do nas słowa, które nadal są aktualne, mówią nam o tym, czym nas obdarza Chrystus Zmartwychwstały: *Człowieku naszych czasów! Człowieku, który żyjesz zanurzony w świecie, wierząc, że nad nim panujesz, gdy jesteś raczej jego ofiarą, Chrystus wyzwala cię z wszelkiego zniewolenia i posyła cię, abyś zdobył samego*

siebie, abyś zdobył miłość, która buduje i szuka dobra, miłość wymagającą, która sprawi, że będziesz budował, a nie niszczył swoje jutro, własną rodzinę, swoje środowisko, całe społeczeństwo. Człowieku naszego czasu! Tylko zmartwychwstały Chrystus może w pełni zaspokoić twoje niezbywalne pragnienie wolności! Po okropnościach dwóch wojen światowych i wszystkich wojen, które w ciągu ostatnich pięćdziesięciu lat, często w imię ateistycznych ideologii, zbierały ofiary i siały nienawiść pośród tak wielu narodów; po latach dyktatur, które pozbawiały człowieka jego podstawowych wolności, zostały na nowo odkryte prawdziwe wymiary ducha, te, których Kościół zawsze bronił, ukazując w Chrystusie prawdziwy wzór człowieka. Także przebudzenie się dzisiaj wielu demokracji umożliwia dialog i rodzi nadzieję w sercach narodów; świat zaczyna na nowo rozumieć, że człowiek nie może żyć bez Boga, bez Prawdy, która w nim go wyzwala. Człowieku naszego czasu! Chrystus wyzwala cię z więzów egoizmu i wzywa, ażebyś bez zwłoki i z radością dzielił się z innymi i byś poświęcał się dla dobra bliźnich.

Wielka Niedziela, jej rozpoczęciem jest uroczysta msza z procesją zwana rezurekcją - nazwaną tak od łacińskiego słowa *resurrectio* co znaczy dosłownie **zmartwychwstanie**. Po mszy wszyscy udają się do domów na świąteczne śniadanie. Na stole królują tradycyjne potrawy, stoi baranek i świeca. Wszyscy domownicy składają sobie życzenia dzieląc się przy tym jajkiem pochodzącym ze świątecznego koszyka. To dzielenie się jajkiem przypomina bożonarodzeniowe dzielenie się opłatkiem i jest dla rodziny znakiem pojednania, miłości i życzliwości.

Drugi dzień Wielkanocy kojarzony jest głównie ze zwyczajem nazywanym śmigusem- dyngusem, zwanym też lanym poniedziałkiem. Do XV wieku śmigus- dyngus oznaczał dwie osobne czynności: śmigus to smaganie wierzbową gałązką, a dyngus polegał na wymuszaniu datków, pod groźbą oblania wodą. Dzisiaj przekształciło się to w domową zabawę, w której symboliczne polewamy się wodą. W Poniedziałek Wielkanocny znany był zwyczaj pokropywania wodą święconą pól przeznaczonych pod uprawę, co miało gwarantować obfite plony.

Wielkanocne obrzędy i symbole są bardzo stare, sięgają czasów początków chrześcijaństwa, kiedy to szczególnie wyraźnie podkreślano wiarę w Zmartwychwstałego Chrystusa i jego rychłe nadejście jako Zbawiciela. Dlatego każdą pamiątkę Jego śmierci na krzyżu i zmartwychwstania

celebrowano ze szczególnym pietyzmem i wielką radością, która łączyła się z oczekiwaniem nowego ładu. W późniejszych wiekach czas, w którym Jezus miałby powtórnie przyjść na świat został przesunięty w raczej nieokreśloną lecz dalszą przyszłość. Charakter Wielkanocy pozostał jednak nadal radosny i przepełniony wiarą w życie wieczne.

Symbolika Wielkiej Nocy oczywiście jest głęboko chrześcijańska, ale w swojej istocie nawiązuje też do pogańskich, prastarych wierzeń i praktyk leżących u zarania historii człowieka jako istoty religijnej. To przede wszystkim symbole związane ze śmiercią i odradzaniem się. Z faktem, że wszystko umiera, człowiek zapoznaje się już w dzieciństwie, również już od najmłodszych lat widzi odradzanie się życia, np. poprzez nienaruszalne cykle przyrody, która po zimowej martwocie z nową siłą odradza się na wiosnę. Początkowo hierarchowie kościoła przeciwstawiali się włączaniu przedchrześcijańskich wierzeń, ale przyzwyczajenie do prastarych obrzędów była tak wielkie, że w końcu zaniechano walki i włączono pogańskie symbole w obyczaj świętowania Wielkanocy.

Przyjrzyjmy się więc najbardziej znaczącym symbolom tych świąt.

Najważniejszym symbolem Wielkanocy jest jajko. Od tysiącleci uważane jest za symbol życia, odradzania się i zmartwychwstania. W mitologiach pojawia się często jako coś, z czego stworzony jest wszechświat, źródło i początek wszystkiego. Od dawna też uważano, że jajko posiada niezwykłą moc, która chroni przed złem, przynosi urodzaj i obdarza płodnością. W jajku kumulują się siły życiowe i tajemnice odradzającej się przyrody.

Najstarsze pisanki liczą po kilka tysięcy lat i zostały znalezione w starożytnym Egipcie i Mezopotamii. Podobno i w Polsce zwyczaj zdobienia jajek jest bardzo stary i sięga czasów przedchrześcijańskich.

W Wielkanoc pisankami obdarowywano się przy okazji świątecznych odwiedzin, szczególnie młodzi chłopcy obdarowywali dziewczęta takim podarkiem, co oznaczało, że mają wobec nich małżeńskie plany.

Pisankami obdarowywano także zmarłych, jajka zanoszono na cmentarz i kładziono na grobach. W ten sposób okazywano zmarłym pamięć i miłość, ale pokazywano też swoją wiarę w zmartwychwstanie. Zwyczaj te obecne są i dzisiaj w kościele prawosławnym, jajka znosi się na groby bliskich w drugą niedzielę po Wielkanocy.

Jajka ozdobi się różnymi technikami: malując je gorącym

woskiem, farbkami, wyskrobując desenie na wcześniej zafarbowanej skorupce. Ich wykonywaniem w dawnej Polsce zajmowały się wyłącznie kobiety. Wierzono, że obecność mężczyzny osłabia magiczne działanie jajek. Gdy któryś przypadkiem wszedł do izby, w której kobiety zajmowały się pisankami zostawał natychmiast przepędzony, wypowiadano też odczyniające urok zaklęcia.

Kolejny z kluczowych symboli Wielkanocy to baranek. Jego obecność w koszykach i na stołach uosabia obecność Chrystusa. To przez krew Baranka Bożego Jezusa zyskaliśmy wyzwolenie od śmierci. Baranek jest też przypomnieniem Starego Testamentu i historii o ocaleniu pierworodnych synów Izraela od śmierci w Egipcie. Drzwi pomazane krwią zabitego baranka były znakiem dla Boga, że mieszkają tam prawowierni Żydzi.

Zając - dzięki swojej ruchliwości i żywotności od najdawniejszych czasów kojarzony z płodnością, witalnością i odradzaniem się przyrody. Do symboli wielkanocnych zając dołączył w XVII wieku, a na początku XX wieku także i w Polsce stał się jednym ze znaków Wielkanocy.

Palma wielkanocna została wprowadzona do obrzędów świątecznych w XI wieku, jest pamiątką triumfalnego wjazdu Jezusa do Jerozolimy. Jej zielone liście, tak jak inne wielkanocne symbole, są znakiem zmartwychwstania i odradzającego się życia. W poprzedzającą Wielki Tydzień Niedzielę Palmową wierni przynoszą je do kościoła, gdzie zostają poświęcone. Oczywiście w Polsce nie używa się prawdziwych gałązek palmy, ponieważ nie występują one w naszej strefie klimatycznej. W zależności od regionu zamiast nich używa się miotelek ze zbóż, suszonych kwiatów i ziół, zdarzają się też palmy zrobione z gałązek leszczyny bądź wierzby. Poświęcone gałązki często przybijano do drzwi aby chroniły dom i jego mieszkańców.

HISTORIA ŚWIĄT WIELKANOCNYCH

Wielkanoc (Pascha, Niedziela Wielkanocna) – to jedno z najstarszych i najważniejszych świąt chrześcijańskich obchodzone jako pamiątka zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Tydzień ją poprzedzający jest zwany Wielkim Tygodniem, w którym wspomina się najistotniejsze dla chrześcijan wydarzenia, a ostatnie dni - Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielka Sobota (znane też jako Triduum Paschalne). Niedziela poprzedzająca Wielkanoc to Niedziela Palmowa - obchodzona jest tłumnie i uroczyście. Dawniej w tym dniu inscenizowano triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy - obrzęd polegał albo na procesjonalnym obchodzeniu kościoła wewnątrz lub na zewnątrz. Głównym atrybutem święta są palmy. Najczęściej są to bukiety z gałązek wierzbowych z baziami („kotkami”), bukszpanu i suszonych kwiatów.

OBRZĘDY I ZWYCZAJE

Palemki na szczęście

Wielki Tydzień zaczyna się Niedzielą Palmową. Kiedyś nazywano ją „kwietną” lub „wierzbną”. Palemki – różgi wierzbowe, gałązki bukszpanu, malin, porzeczek – ozdabiano kwiatkami, mchem, ziołami, kolorowymi piórkami. Po poświęceniu palemki biło się nią lekko domowników, by zapewnić im szczęście na cały rok. Połknięcie jednej poświęconej bazi wróżyło zdrowie i bogactwo. Zatknięte za obraz lub włożone do wazonów palemki chroniły mieszkanie przed nieszczęściem i złośliwością sąsiadów.

Specjalnie dla dziewcząt

Uwaga dziewczyny, – jeżeli w Wielką Sobotę obmyjecie twarz w wodzie, w której gotowały się jajka na święconkę, to znikną piegi i inne mankamenty urody!

Topienie Judasza

Bardzo ważnym dniem Wielkiego Tygodnia jest niewątpliwie Wielka Środa. Szczególnie na wsiach kultywowana jest wówczas tradycja topienia Judasza. W pochodzie uczestniczą przeważnie młodzi ludzie, zarówno dziewczęta jak i chłopcy. Ze słomy i starych ubrań dzieci konstruują wysoką kukłę, po czym wleką ją lub niosą po całej swojej wsi. Podczas takiego pochodu nie trudno o licznych gapiów, którzy pomagając dzieciom i młodzieży, okładają kukłę długimi i twardymi gałązkami. Pod koniec "marszu" wrzucano "Judasza" do stawu lub pobliskiej rzeczki. Ta tradycja różni się między sobą w zależności od regionu Polski. W niektórych regionach kukła nie jest topiona, a raczej palona na stosie lub wieszana. Całość obrzędu symbolizuje zdradę Judasza, za którą musi ponieść swoje konsekwencje. Pod koniec dnia rozpalane jest tradycyjne ognisko.

Wielkie grzechotanie

Kiedy milkły kościelne dzwony, rozlegał się dźwięk kołatek. Obyczaj ten był okazją do urządzania psot. Młodzież biegała po mieście z grzechotkami, hałasując i strasząc przechodniów. Do dziś zachował się zwyczaj obdarowywania dzieci w Wielkim Tygodniu grzechotkami.

Lany poniedziałek

Lany poniedziałek, śmigus-dyngus, święto lejka – to zabawa, którą wszyscy doskonale znamy. Oblewać można było wszystkich i wszędzie. Zmoczono tego dnia panny miały większe szanse na zamążpójście. A jeśli któraś się obraziła – to nieprędko znalazła męża. Wykupić się można było od oblewania pisanką – stąd każda panna starała się, by jej kraszanka była najpiękniejsza. Chłopak, wręczając tego dnia pannie pisankę, dawał jej do zrozumienia, że mu się podoba.

Wieszanie śledzia

W równie widowiskowy sposób rozstawano się też ze śledziem – symbolem wielkiego postu. Z wielką radością i satysfakcją „wieszano” go, czyli przybijano rybę do drzewa. W ten sposób karano śledzia za to, że przez sześć niedziel „wyganiał” z jadłospisu mięso.

Pisanki

Pisanka to ogólna, zwyczajowa nazwa jaja (zwykle kurzego, ale także gęsiego czy kaczego), zdobionego różnymi technikami. Zwyczaj malowania jaj narodził się w Persji, co może potwierdzać jedną z teorii pochodzenia Słowian. Jeśli natomiast chodzi o ziemie polskie – najstarsze pisanki, pochodzące z końca X wieku, odnaleziono podczas wykopalisk archeologicznych na opolskiej wyspie Ostrówek, gdzie odkryto pozostałości grodu słowiańskiego. Wzór rysowano na nich roztopionym woskiem, a następnie wkładano je do barwnika – łupin cebuli lub ochry, które nadawały im brudną czerwoną barwę. W procesie chrystianizacji pisankę włączono do elementów symboliki wielkanocnej. Obecnie pisanki powszechnie wykonuje się przed Wielkanocą, coraz rzadziej na Jare Święto. Nie może ich zabraknąć wśród świątecznych pokarmów. Mają symbolizować rodzącą się do życia przyrodę, a jednocześnie nadzieję, jaką czerpią chrześcijanie z wiary w zmartwychwstanie Chrystusa. W zależności od techniki zdobienia, świąteczne jajka mają różne nazwy.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE 18-21 marca 2012 r.

Odbędą się w Kaplicy Naszego Domu w dniach:

Niedziela	18 marzec	- Msza św. godz. 15:00,
Poniedziałek	19 marzec	- Msza św. godz. 15:00,
Wtorek	20 marzec	- Msza św. godz. 15:00, - Spowiedź św. od godz. 14:00,
Środa	21 marzec	- Msza św. godz. 15:00.

Rekolekcje wielkopostne poprowadzą ojcowie Franciszkanie

*Niech Zmartwychwstanie Pańskie,
które nisze odrodzenie duchowe,
napełni wszystkich spokojem i wiarą,
da siłę w pokonywaniu trudności
i pozwoli z ufnością patrzeć w przyszłość...*

Serdecznie zapraszamy

na spotkanie Wielkanocne

dnia **5 kwietnia 2012 r.** o godz. **14⁰⁰**

w świetlicy Domu Pomocy Społecznej

*Niech Zmartwychwstały Chrystus,
który miłością pokonał moce ciemności,
umacnia na codziennej drodze
wiary, nadziei i miłości.*

*Niech pozwala cieszyć się owocami
odkupienia doświadczanymi w sercu
i od drugiego człowieka.*

Radości wielkanocnego poranka

życzą,

*Mieszkańcy, Pracownicy i Dyrekcja
Domu Pomocy Społecznej w Ostrołęce
przy ul. Rolnej 27*

Wielkanoc 2012 r.

OGŁOSZENIE

05.04.2012 r. - Wielki Czwartek

06.04.2012 r. - Wielki Piątek

07.04.2012 r. - Wielka Sobota

w Kaplicy DPS Msza Święta
nie będzie odprawiana

Sobota 07.04.2012 r. o godzinie 17.00 w jadalni DPS
święcenie pokarmów wielkanocnych.

08.04.2012 r. - Niedziela Wielkanocna

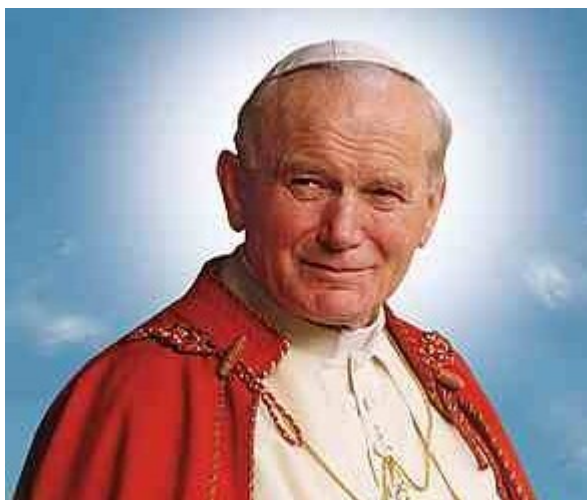
09.04.2012 r. - Poniedziałek Wielkanocny

Msza Święta w Kaplicy
DPS o godz. 15.00

Przygotowania do Świąt Wielkanocnych w Domu Pomocy Społecznej

2 kwietnia 2012 r. VII rocznica śmierci Jana Pawła II

Gdy umierał Jan Paweł II, na Placu św. Piotra zgromadziły się tysiące rozmodlonych wiernych. W piątek, 1 kwietnia przekazano słowa umierającego Jana Pawła II: *Szukałem was, teraz przybyłście do mnie i za to wam dziękuję.* Papież odszedł do domu Ojca 2 kwietnia 2005 roku o godzinie 21.37. Już w czasie uroczystości pogrzebowych, na Placu św. Piotra pojawili się wierni z transparentami "Santo subito" - Święty natychmiast.

Umarł dzień przed Świętem Miłosierdzia Bożego. Dla wielu ludzi był to szok. Straciliśmy tak dobrego człowieka o tak wielkim i dobrym sercu. Cały świat pograżył się w smutnej żałobie. Papież, który kochał wszystkich ludzi, dla niego nie miała znaczenia rasa. Swoimi podróżami pielgrzymkowymi okrążył świat, nauczał o Chrystusie, przekonywał, że warto się nawracać ze złej drogi.

Światu bardzo brakuje jego nauk. Miał bardzo dobry kontakt z młodzieżą, rozumiał ich. Pochylał się nad każdym problemem współczesnego świata. Uzdrawiał chorych o czym świadczą potwierdzone cuda. Jego słynne przesłanie życiowe, czyli motto "Totus Tuus" - znaczy to „Cały twój”. Bardzo kochamy Cię nadal święty Janie Pawle II.

Jesteśmy z Tobą i zawsze będziesz w naszych sercach! Zostałeś wyniesiony na ołtarze, zwracamy się do Ciebie z naszymi najmniejszymi problemami. Pamiętasz o nas i wstawiasz się u Ojca swego w niebie za nami. W Sanktuarium Matki Bożej Licheńskiej jest kilka dni w czasie, których w szczególny sposób oddaje się hołd Ojcu Świętemu, są to: 2 kwietnia – rocznica śmierci Jana Pawła II, 18 maja – rocznica urodzin, 6-8 czerwca – dni pobytu Papieża w Licheniu, 16 października – wybór Karola Wojtyły na Papieża. W te dni wierni modlą się w intencji Ojca Świętego.

"Spełniając pragnienie naszego brata Agostino kardynała Valliniego, naszego wikariusza generalnego dla diecezji Rzymu, wielu innych braci w episkopacie oraz licznych wiernych, po zasięgnięciu opinii Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych naszą władzą apostolską zgadzamy się, aby Czcigodny Sługa Boży Jan Paweł II, papież, od tej chwili nazywany był błogosławionym, a jego święto obchodzone mogło być w miejscach i zgodnie z regułami ustalonymi przez prawo 22 października każdego roku. W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego" - brzmiała formuła. Reakcją setek tysięcy osób zgromadzonych na Placu św. Piotra i w okolicznych ulicach Rzymu był ogromny entuzjazm.

Siedem lat temu Polska była pogrążona we łzach i smutku. W szczerych łzach i prawdziwym smutku, bo straciła papieża rodaka, ostatni akceptowany niemal przez wszystkich autorytet i kompas wyznaczający kierunek wyborów nie tylko moralnych i religijnych, lecz często także społecznych i politycznych. W tamtym czasie zapytano Polaków o rolę papieża w naszym życiu, ponad 80% uznało, że był on nie tylko przywódcą kościoła, lecz także przewodnikiem który nas odmienił. Ale większość myśli o papieżu bardziej przez sentyment i emocje, a znacznie mniej przez pryzmat wiary. Siedem lat temu powszechnie przewidywano, że śmierć JP II zmieni nasze życie, a polski kościół uczyni ośrodkiem reewangelizacji całej Europy. Próbując określić, kim są dziś Polacy bez „swojego papieża”, trzeba sobie zadać pytanie, czy jesteśmy tylko sierotami nostalgicznie wspominającymi „naszego Ojca Świętego”, czy wręcz przeciwnie – potrafimy korzystać z dziedzictwa jego nauczania.

Wspomnienie liturgiczne nowego błogosławionego będzie obchodzone w diecezji rzymskiej oraz w całej Polsce w dniu 22 października każdego roku.

Na fasadzie Bazyliki św. Piotra odsłonięto obraz nowego błogosławionego. Do ołtarza przyniesiono też jego relikwie.

W dniu 1 maja 2012 r. w rocznicę beatyfikacji Jana Pawła II, o godz. 10:00, w Bazylice św. Piotra zostanie odprawiona uroczysta Msza św. w języku polskim. Będzie jej przewodniczył kard. Zenon Grocholewski.

OGŁOSZENIE

2 kwietnia 2012 r. o godz. 10.00

odbędzie się **Msza Święta**

w Kaplicy Naszego Domu poświęcona

VII rocznicy śmierci Jana Pawła II

ZAPRASZAMY

II rocznica katastrofy smoleńskiej

Katastrofa polskiego samolotu w Smoleńsku – do której doszło 10 kwietnia 2010 roku – pociągnęła za sobą śmierć 96 osób. Zginęli wybitni Polacy, wśród nich Prezydent RP Lech Kaczyński z małżonką, ostatni Prezydent na uchodźstwie Ryszard Kaczorowski, wicemarszałkowie Sejmu i Senatu. Wszyscy oni oddali życie, aby kłamstwo katyńskie zniknęło na zawsze z przestrzeni publicznej, aby prawda o ludobójstwie tysięcy bezbronnych jeńców polskich dotarła do świadomości świata. W konsekwencji tej śmierci cel został osiągnięty. Gdy śmierć zabiera ludzi z tego świata w sposób nagły i nieoczekiwany, zazwyczaj pozostaje po nich więcej niezłatwionych spraw, niż po tych, którzy odchodzili powoli. Trudno się pogodzić z myślą, że para prezydencka nie żyje. Należeli do osób, o których się myśli, że będą zawsze z nami. Byli pełni pomysłów, inicjatyw, dla wszystkich mieli czas. Zawsze otoczeni ludźmi. Przyciągali do siebie ciepłem i życzliwością. Oboje pochodzili z wspaniałych, patriotycznych rodzin. Byli osobami ważnymi, o jednoznacznych poglądach politycznych i niewzruszonym systemie wartości. Nigdy nie ukrywali, że wyrastał on z Dekalogu, któremu byli wierni od najmłodszych lat. Aż trudno uwierzyć, że pary prezydenckiej już nie ma. Trawestując słowa Zygmunta Krasińskiego, chciałoby się zawołać – *Panie Prezydencie, jesteś niezatracalny, boś żył tak często w ludzkiej pogardzie i poniżeniu. Pozostaniesz, wraz z Małżonką zawsze w naszej pamięci.* Wiele ciepłych słów i współczucia w tamtych chwilach okazały nam inne narody, Nawet te, które zamieszkują setki tysięcy kilometrów od Polski, na innej półkuli. W wielu krajach tak jak w Polsce ogłoszono żałobę narodową. Smoleńska tragedia poruszyła cały świat. Spełniło się również marzenie prof. Lecha Kaczyńskiego – cały świat dowiedział się o mordzie w Katyniu, o zbrodni sowieckiej na polskich oficerach, funkcjonariuszach, generałach, wojskowych.

Jasełka w Domu Pomocy Społecznej

Co roku przeżywamy tajemnicę Narodzenia Bożego. Jest to szczególnie czas dla nas wszystkich. Potrzebne są nam wspomnienia i swoisty moment zatrzymania w codziennym życiu, niech świadczy fakt, że miło przyjęliśmy dzieciaki, które przyjechały do nas z Jasełkami w dniu 5.01.2012 roku. W bożonarodzeniowej scenerii, przy choince, podziwialiśmy spektakl w wykonaniu dzieci ze szkoły Podstawowej w Zabieliu Wielkim. Jak tradycja nakazuje głównymi bohaterami byli prości pastuszkowie, trzej Mędrcy ze Wschodu oddający hołd Bożemu Dzieciątku. Widowisko urozmaicone było kolędami, które śpiewały dzieci. Podziękowaliśmy im pięknie za te chwile wzruszeń i zaprosiliśmy na słodki poczęstunek.

Spotkania Środowiskowych Domów Samopomocy przy ulicy Hallera 12

Dnia 24.01.2012r. zostaliśmy zaproszeni na bal karnawałowy pod hasłem „EURO 2012” organizowany przez Środowiskowy Dom Samopomocy w Ostrołęce. Bal odbył się w Gimnazjum Nr 1 w Ostrołęce przy ulicy Hallera 12.

Mieszkańcy świetnie się bawili i integrowali z innymi uczestnikami. Byliśmy przygotowani do kibicowania naszej drużynie, każdy zaopatrzony był w szaliki i stroje barw narodowych. W trakcie przyjęcia zostaliśmy poczęstowani smacznym gorącym posiłkiem, pączkami, słodyczami. Impreza okazała się bardzo udana. Wyjechali na wspólną zabawę Waldemar Zaborszczyk, Adam Kaszubski, Magdalena Godlewska, Janusz Olszewski, Jarosław Kulik, Joanna Gniado i Teresa Goryńska.

IX Kabaretowe Obryckie Spotkania Artystyczne Domów Pomocy Społecznej KOSA 2012

W dniu 9.02.2012r. zostaliśmy zaproszeni do Domu Pomocy Społecznej w Obrytem na IX Kabaretowe Obryckie Spotkania Artystyczne KOSA 2012. Wszystko w klimacie historii Polski z okresu średniowiecza.

Spotkanie otworzył Pan Dyrektor z Domu Pomocy Społecznej w Obrytem jako szlachcic z tamtej epoki. Świetnie bawiliśmy się wspólnie z zaproszonym kabaretem, czarodziejem i scenkach skeczowych. Głównym punktem tego spotkania okazał się bal kostiumowy, gdzie pojawili się wszelkiej maści rycerze, królowie, giermkowie, księżniczki, nadobne dziewice, białogłowy różnego stanu, pochodzenia i zamożności szlachta, mieszczaństwo i chłopstwo. Z naszego Domu wyjechał król wspólnie z damą dworu w asyście rycerza, giermka, mnicha i białogłowy pochodzenia mieszczańskiego. W tych wspaniałych rolach wystąpili Stanisław Sutkowski, Krystyna Balcerak, Adam Kaszubski, Zygmunt Mazurkiewicz, Sławomir Majkowski i Dorota Pisula.

Podczas balu został wybrany król i królowa balu. Pomysłowości nie brakowało i było na co popatrzeć. Wszyscy zostali uhonorowani słodkim upominkiem. Wróciliśmy w świetnych nastrojach i wspominaliśmy te przyjemne chwile. Do zobaczenia za rok.

11 lutego – Światowy Dzień Chorego

Światowy Dzień Chorego został ustanowiony przez Papieża Jana Pawła II w 75 rocznicę objawień fatimskich i w 11 rocznicę zamachu na jego życie – 13 maja 1992 roku. Celem tego dnia jest refleksja nad tajemnicą cierpienia oraz uwrażliwienie społeczeństwa na potrzeby i pomoc chorym. Ojciec Święty Jan Paweł II pragnął, aby żaden chory czy cierpiący nie czuł się odrzucony i zapomniany.

Dzień ten przypadał w DPS 10 lutego 2012 roku. Wraz z mieszkańcami DPS wzięli udział we Mszy Świętej zaproszeni goście Przewodniczący Rady Miasta Pan Dariusz Maciak, Wiceprezydent Miasta Ostrołęki Pan Grzegorz Płocha i Przewodnicząca Komisji Rodziny Zdrowia i Polityki Społecznej Pani Magdalena Jaworowska oraz zaproszeni księża. Msza była celebrowana w intencji chorych przez proboszcza parafii pw. Zbawiciela Świata Księdza Kanonika Jana Świerada i Kapelana Domu Tadeusza Andryszewskiego. Ksiądz Kanonik odczytał Orędzie Ojca Świętego na XX Światowy Dzień Chorego pod hasłem «Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła». Na zakończenie Mszy Świętej Wiceprezydent Miasta Pan Grzegorz Płocha przekazał do wszystkich mieszkańców dotkniętych chorobą i cierpieniem słowa serdecznych życzeń i otuchy. Pani Janina Brzozowska Dyrektor Domu Pomocy Społecznej skierowała serdeczne podziękowania do Kapelana Domu Tadeusza Andryszewskiego za dotychczasową pracę w naszym Domu.

Ksiądz Kapelan dekretem Biskupa został przeniesiony do innej jednostki. Będziemy wspominali naszego Kapelana bardzo serdecznie.

Po zakończeniu celebry Mszy Świętej wszyscy zgromadzeni udali się do świetlicy, gdzie dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Ostrołędzie przedstawiły montaż słowno-muzyczny i pantomimę. Na zakończenie podziękowaliśmy dzieciom częstując je herbatą i słodkimi pączkami.

Bal Karnawałowo-Walentynkowy w DPS

W dniu 16.02.2012r. odbył się w naszym Domu Karnawałowy Bal Przebierańców połączony z Zabawą Walentynkową. Na bal zaproszona była młodzież z Ośrodka Szkolno Wychowawczego z Ostrołęki oraz harcerki Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej. Atrakcją balu był występ zespołu „Przytuły Boys”, natomiast harcerki poprowadziły Walentynkowy Koncert Życzeń. Zabawie towarzyszyły również efekty świetlne. W miarę czasu można było skosztować słodkie „co nie co” oraz napić się kawy i herbaty. Wszyscy uczestnicy integrowali się w przyjaznej i wesołej atmosferze.

Obchody Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych w Ostrołęce

1 marca po raz drugi obchodziliśmy Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych.

Na zaproszenie Prezydenta Miasta Ostrołęki skierowane do mieszkańców miasta, wzięliśmy udział w tych uroczystościach. Obchody rozpoczęły się o godz. 10.30 w Gimnazjum nr 2 im. Danuty Siedzikówny „Inki” od prezentacji sztandaru Światowego Związku Żołnierzy AK.

Główne hasło spotkania „Pamięci Tych, którzy nie upomną się o swoje prawa – Żołnierzy Wyklętych”. Kolejnym punktem była prelekcja, którą wygłosił Piotr Szubarczyk z Instytutu Pamięci Narodowej, a po niej nastąpiło otwarcie okolicznościowej wystawy. „Jeśli zapomnę o nich – Ty Boże na

niebie, zapomnij o mnie”, „Pozostali do końca wierni przysiędze, w latach bez nadziei”, „Nie dajmy zginąć poległym”, „Groby żołnierzy są najlepszymi kazaniami pokoju”, „Wam wieczna pamięć, Cześć i Chwała, Chwała Bohaterom, Cześć ich pamięci”. To hasła widniejące na plakatach i przypominające straszliwe czasy i chwile grozy, które przeżywali młodzi ludzie. Następnie, o godz. 12.15, odbyło się uroczyste nadanie rondo u zbiegu ulic Warszawskiej i Brzozowej imienia mjr Zygmunta Szendzielarza „Łupaszki”. W uroczystej ceremonii wzięli udział m.in.: władze miasta, kombatancki, służby mundurowe oraz nauczyciele i uczniowie z ostrołęckich szkół. Nie zabrakło na niej również rodziny Lucjana Chojnackiego „Sznapsa”, żołnierza 5 Wileńskiej Brygady AK.

„Nowe rondo w Ostrołęce dostanie imię wyjątkowej postaci, wielkiego bohatera naszego kraju, człowieka, który potrafił zostawić wszystko, aby walczyć o wolność. Dlatego społeczeństwo i rada miasta chce, aby to rondo nosiło jego imię” - powiedział prezydent Janusz Kotowski. Po krótkich przemowach nastąpiło symboliczne przecięcie wstęgi. Następnie rondo poświęcił ks. Wiesław Białczak, proboszcz parafii pod wezwaniem Nawiedzenia Najświętszej Marii Panny.

8 marca Dzień Kobiet

Dzień Kobiet istniał już w starożytnym Rzymie, świętowały go gospodynie domowe. Tego dnia zamężne, wolno urodzone kobiety, otrzymywały od swoich mężów prezenty i podarki, obdarzane były miłością i uwagą. Niewolnice również otrzymywały prezenty od swoich mężów, a panie domu pozwalały tego dnia odpoczywać swoim niewolnicom. Rzymianki przyodziane w swoje najlepsze ubrania, z aromatycznymi wieńcami na głowach, przychodziły do świątyni bogini Westy – strażniczki ogniska domowego. Pierwsze historyczne wydarzenie, które wypadło na dzień 8 marca 1857 roku, było związane z podjętą przez kobiety próbą walki o swoje prawa. Kiedy jednak powstało święto kobiet? Pół wieku później, o tej dacie przypominały aktywistki Nowojorskiej Organizacji Socjaldemokratycznej, które 8 marca 1908 roku zorganizowały mityng w obronie praw kobiet.

A już w 1909 roku Socjalistyczna Partia Ameryki ostatnią niedzielę lutego ogłosiła Międzynarodowym Dniem Kobiet. Tak wygląda historia powstania święta kobiet. My również nie zapomnieliśmy o tym święcie.

W tym roku z naszego Domu na uroczystość Niedzieli Palmowej do Łysych wyjechali: Waśkiewicz Halina, Wolski Jacek, Budziszewski Andrzej, Iciak Mirosław, Więcek Hanna, Kaszubski Adam, Mazurek Ewa, Malon Roman, Barszczewski Waldemar, Madej Małgorzata, Groszyk Kazimierz pod opieką instruktora terapii Wiesława Kuskowskiego.

Panowie przygotowali spotkanie, na które zostały zaproszone wszystkie Panie, częstując nas kawą, herbatą i słodkościami. Nie zapomniał o nas Ksiądz Kapelan, który wszystkim białogłowom bez wyjątku złożył serdeczne życzenia. Przewodniczący Rady Mieszkańców jak zawsze szarmancko życzył nam kobietom dużo zdrowia, pomyślności i wszelkiego zadowolenia. Wszystko przeplatane było wesołą muzyką. Humory dopisywały i zgodnie z tradycją z dawnych lat wszystkie Panie trwały w świątecznym nastroju.

Przybyli do naszego Domu

od 28.12.2011r. do 30.03.2012r.

1. Mizerek Roman	Zespół mieszkalny bloku „C”
2. Przybytek Danuta	Zespół mieszkalny bloku „B”
3. Milewski Andrzej	Zespół mieszkalny bloku „B”
4. Baćlowski Roman	Zespół mieszkalny bloku „F”
5. Pochmara Zofia	Zespół mieszkalny bloku „F”

Niedziela Palmowa w Łysych

Obchody Niedzieli Palmowej są jednym z najważniejszych elementów tradycji religijnej i kulturowej na Kurpiach. Konkurs na najpiękniejszą palmę ma wieloletnią tradycję. Pierwszy odbył się w 1969 roku. Co roku do Łysych przyjeżdżają na uroczystości Niedzieli Palmowej tłumy osób.

Kolumna Religijna

Zmarli w okresie

od 28.12. 2011 roku do 30.03.2012 roku

•Gawarkiewicz Władysława	Zespół mieszkalny bloku „B”
•Jan Rawa	Zespół mieszkalny bloku „B”
•Jezierska Kazimiera	Zespół mieszkalny bloku „F”
•Galewski Waldemar	Zespół mieszkalny bloku „C”
•Stoiński Zdzisław	Zespół mieszkalny bloku „A”

Pokój ich duszom ...

OGŁOSZENIA

Wnioski, pomysły dotyczące pisma „NASZA GAZETKA” prosimy zgłaszać:

-osobiście w redakcji do Instruktorów terapii zajęciowej
Anny Cićkowskiej i Sebastiana Słomki

-pisemnie na adres redakcji:

Dom Pomocy Społecznej

Ul. Rolna 27

07-410 Ostrołęka

-pocztą elektroniczną na adres

e-mail:dps@dps-ostroleka.pl

„Nasza Gazetka” składana jest w pracowni informatycznej.

**Dziękują Redakcja i Współpracownicy Redakcji
Mieszkańcy i Pracownicy.**

HOROSKOP KWIECIEŃ 2012

BARAN 21.03-20.04

Barany rozpoczną ten miesiąc od niewielkich zmartwień urzędowo- zawodowych. Poświęcą się w zupełności rozwiązaniem problemów, które nagle nagromadzą się nad ich głowami. W miłości stagnacja i spokój. Baran nie będzie mieć porostu czasu na myślenie o uczuciach, co może spowodować, iż partner będzie coraz chłodniejszy dla Barana. Koniec miesiąca będzie czasem odpoczynku i spotkań z bliskim. Baran w tym miesiącu powinien się mocniej skupić na miłości niż na sprawach zawodowych. Musi zrozumieć że te dwie sfery życia da się ze sobą pogodzić.

BYK 21.04-21.05

Byk coraz częściej będzie myśleć o wcześniejszych wakacjach. Ten miesiąc dla Byków może być mało produktywny, za sprawa apatii, która wejdzie niespodziewanie w ich codzienność. Byk będzie dużo rozmyślać nad sobą, życiem, pracą, miłością. Przystanie szybko kroczyć do przodu. Taka sytuacja może spowodować, iż Byk przegapi wiele okazji wokół siebie głównie pod względem finansowym. W miłości niewiele będzie się działo, ale mogłoby gdyby Byk włożył trochę więcej w to inicjatywy.

BLIŹNIĘTA 22.05-22.06

Zasadniczym zmaganiem Bliźniąt w tym miesiącu będzie zbyt pochopne podejmowanie decyzji. Bliźnięta muszą uważać na impulsywność, nerwowość, co może spowodować błędne wybory głównie w kwestiach uczuciowych. Gwiazdy sugerują spokojnie rozważyć wszystkie opcje, i nie śpieszyć się. W sprawach zawodowych będzie relatywny spokój, choć niektóre Bliźnięta nie zauważą nowych możliwości współpracy z kimś.

RAK 23.06-22.07

Raki powolnymi krokami wkroczą w wiosenne porządki, głównie uczuciowe. Zdecydują się na poważne związki, ale także część Raków na rozstania z partnerami. Raki będą pragnęły odmiany jak nigdy dotąd. W pracy może okazać się że część Raków nie jest akceptowanych przez współpracowników. Raki szczególnie te urodzone w ostatniej dekadzie znaku muszą uważać na plotki i pomówienia, które mogą zniszczyć ich opinie.

Ważnym okresem dla Raków będzie koniec miesiąca, który okaże się bardzo wspaniałomyślny za sprawą bliskich osób.

LEW 23.07-23.08

Lwy początkiem miesiąca złączą mieć coraz większe zainteresowanie otoczenia. Za sprawą siły jaką wydobędzie z siebie Lew, nie będzie narzekać na adoracje u płci przeciwnej. Szykuje się okres wielu szaleństw, zabaw i nowych znajomości. Lwy w związkach będą chciały rozruszać swoich partnerów, co w pewnym momencie może być męczące. W finansach nowe możliwości, ale tylko wtedy jeśli Lew zacznie działać. W innym wypadku będzie stabilność dochodów, ale również i wydatki które będą znacznie większe niż poprzedniego miesiąca.

PANNA 24.08-23.09

Panny rozpoczną ten miesiąc od wyczerpanej pracy. Będą chciały być najlepsze w tym co robią. może to doprowadzić do skrajnego wyczerpania, dlatego też wiele Panien powinno pomyśleć o wypoczynku. W miłości może dojść do ciekawych i niespodziewanych zdarzeń, które przewrócą do góry nogami

dotychczasowy świat Panien. ciekawych wyborach miłosnych powinny się raczej kierować intuicją niż rozumem, bo rozum w tych kwestiach może ich zawodzić.

WAGA 24.09-23.10

Wagi postawią w tym miesiącu na wyjaśnienie wszystkich nieporozumień uczuciowych. Będzie to jednak dość trudne, zważywszy na fakt, że w większość wypadków Wagi były odpowiedzialne za tą sytuację.

W finansach mogą zacząć się problemy, głównie urzędowe. Wagi w tym miesiącu bardzo powinny uważać na urzędy, sądy, wymiar sprawiedliwości. Jedna pomyłka czy przeoczenie może spowodować problemy.

SKORPION 24.10-22.11

W tym miesiącu Skorpiony będą przejawiać nienasyconą żądzę wiedzy. Nowe zainteresowania, a także poszerzenie wiedzy w zawodzie będzie dla nich bardzo ważne.

W miłości Skorpiony nie będą narzekać na powodzenie. Samotne będą wybierać z grona wielu wielbicieli. Te w związkach dadzą się ponieść wielkim emocjom i namiętnościom.

Powinny w tym czasie zwrócić również uwagę na zdrowie, które do końca nie będzie im dopisywało.

STRZELEC 23.11-20.12

Strzelec w tym miesiącu będzie ruchliwy, żywy i pełen temperamentu. Będzie mocno pracować w kierunku zdobywania i pogłębiania wszechwiedzy. W pracy będą mieć możliwość awansu, podwyżki czy uznania. To świetny czas na inwestycje różnego rodzaju. Dobrze przemyślane decyzje mogą z czasem doprowadzić do wzbogacenia się.

W miłości czeka ich wiele nieprzyjemnych i nagłych sytuacji. Strzelec wybrnie z tego jeśli przyzna rację partnerowi.

KOZIOROŻEC 22.12-20.01

W tym miesiącu wiele Koziorożców będzie widzieć potrzebę posuwania się naprzód, w górę zarówno duchowo, jak i społecznie. Będzie bardzo wytrwały w swoich zamierzeniach. Mocne skupienie się Koziorożca na pracy i sprawach finansowych, mocno zachwieje sprawy uczuciowe. Koziorożce w związkach muszą pamiętać żeby nie podchodzić zbyt egoistycznie do wielu spraw. Samotne Koziorożce zbyt nie będą zwracać uwagi na płec przeciwną, gdyż stwierdzą, że na wszystko przyjdzie czas.

WODNIK 21.01-19.02

Wodnik w tym miesiącu wiele się namyśli i nakombinuje by zacząć więcej zarabiać niż dotychczas. Będzie mieć na tyle siły i na tyle ciekawych pomysłów, że realizacja ich będzie dość prosta. Przeszkadzać w tym mogą mu jednak sprawy sercowe, które mogą być zagmatwane.

Ważne jest by Wodnik w tym czasie intuicyjnie podchodził do miłości i nie śpieszył się z podjęciem decyzji co do tej relacji.

RYBY 20.02-20.03

Ryby zdadzą sobie sprawę z tego, iż niektóre znajomości niepotrzebnie się zakończyły. Wiele Ryb będzie szukać kontaktu z kimś z przeszłości. Stare odnowione przyjaźnie niekoniecznie będą zobowiązujące, ale otworzą Rybom oczy naprawdę. Część z nich zrozumie że przegapiło okazje wspaniałej miłości. Szczególnie te z ostatniej dekady znaku będą bardziej skłonne ku zawarciu nowych przyjaźni niż odzyskaniu starych. W sprawach pracy spokój, ale też i dużo pracy.